

213.

Disputatio XXIV.

D E

P V B L I C I A N A A L I I S Q V E
 utilibus in rem actionibus: Item de Seruiana, & quasi Seruiana
 actione: De confessoria, & negatoria actione, &
 actione præjudiciali.

Q V A M,

Divino fauente Numine,

S V B P R A E S I D I O

V I R I C L A R I S S I-
 MI AC CONS VLT I S S I M I,
 D N. H E N R I C I B O C E R I, S A L C A-
 teni, IC. celeberrimi, & in illustri Tubingensi Academia
 professoris præstantissimi, Præceptoris sui
 summè honorandi,

O R D I N A R I I E X E R C I T I I G R A T I A,
 tempore locoq; consuetis, pro ingenij tenui-
 tate defendere conabitur.

M. D A V I D H O L D E R,
Stutgardianus.

T V B I N G Æ cccc
Apud Georgium Gruppenbachium.

A N N O M D C.

WIXXON'S JOURNAL

Lederhosen

Disputatio XXIV,

DE P V B L I C I A N A , A L I I S Q V E
utilibus in rem actionibus : Item de seruiana, & quasi seruia-
na actione ; de confessoria, & negatoria actione,
& de actione præjudiciali.

THESSIS I.

ROXIME DE REI VINDICATIO-
ne : Succedunt nunc aliæ vindicationes, (a) Et primùm
quidem vtiles in rem actiones, quæ alij, quām verò do-
mino dantur, rei tamen vindicationem imitantur. (b)
a) Propositæ in thesi 1. disputat. præcedentis. (b) l. In
honorarijs 35. §. Item publiciana ff. de obligat. & act. l. Sed et si 7. §. In publicia-
na 8. ff. de pub. in rem act.

II.

Vtiles autem in rem actiones, vel suas habent appellationes cer-
tas, vt publiciana in rem actio , emphyteuticaria in rem actio , feu-
dal is in rem actio , superficiaria in rem actio , & actio in rem rescissoria:
vel simpliciter in rem actiones appellatur, nullo alio addito nomine.

III.

Publiciana in rem actio est vindicatio (a) Prætoria , (b) qua
rem ex iusta adquirendi dominij causa, (c) à non domino (d) tradi-
tam, (e) & bona fide (f) à nobis acceptam , (g) sed necdum vſuca-
ptam, (h) vel longi temporis præscriptione (i) acquisitam, si eius
possessionem casu amiserimus, (k) ab eius possessore vel detentore,
(l) petimus. Quæ & ipsa est utilis in rem actio, (m) à Prætore publi-
cio, à quo introducta est, ita appellata. (n)

a) Omnis enim in rem actio dicitur vindicatio §. appellamus autem. Instit.
de act. l. actionum 25. in prin. ff. de oblig. & att. (b) §. Sed iste, & §. Namq; si
cui. Instit. de actionib. l. 1. in prin. ff. de public. in rem act. C. l. 1. in prin. l. 3. §. 1.
l. Quecung; 13. in prin. ff. d. t. Cuiusmodi causæ sunt, emptio, donatio, dos, lega-
tum, d. l. 1. in fin. l. 2. & l. 3. ff. eod. tit. & d. §. Namque si cui, Instit. de
de actionib. Item iudicatum, solutio, & noxa dedictio. l. 3. in fine. l. 4. l. 5. l. 6. &
666 2 1. 7. in

• 7. in prin. ff. de public. in rem act. Hæ autem causæ per testes & instrumenta probantur. gl. ad dict. §. Namq; Instit. de actio. & Petr. Costal. ad dict. l. 1. ff. de public. in rem act. (d) l. 1. in prin. ff. d. t. (e) d. l. 1. in prin. ibi, quod traditur. l. Si emi ii. in prin. & §. 1. ff. eod. tit. (f) l. Sed et si 7. §. Prætor ait, & §. bonam autem fidem, & §§. seqq. ff. h. t. Sed bona fides tempore emptionis, & traditionis requiritur, Quod antea vel postea dolo malo factum est, in hac actione non attenditur d. l. Sed et si 7. §. Publiciana 14. & §§. seqq. ff. eod. tit. vbi Costal. ad §. Prætor ait, ii. & Cuiac. ad l. 4. §. Heres, qui in ius. ff. de usurpat. & usucap. (g) Necessum est prius habuerit actor possessionem rei, licet momento. l. Cum sponsus 12. §. vlt. ff. de pub. in rem act. (h) Nam si quis usuciperit rem, rei vindicationi, non huic honorariæ actioni locus erit, l. 1. §. 1. ff. d. t. (i) Competit quoq; hæc actio de seruitutibus personalibus & realibus l. Si ego ii. §. 1. ff. h. t. Item de prædio vectigali. d. l. cum sponsus 12. §. In vectigalibus. 2. ff. eod. tit. Seruitutes autem non usucapiuntur, l. Seruitutes. 14. in prin. ff. de seruitut. l. 4. §. vlt. l. Si aliena. 10. §. 1. ff. de usurpat. & usucap. l. Seruus 43. §. 1. ff. de adquir. rer. dom. sed longi temporis prescriptione adquiruntur, l. si quis diurno 10. in prin. ff. si seruit. vind. l. vlt. in fin. C. de prescript. longi temp. Neq; usucapiuntur prædia vectigalia, d. l. cum sponsus 12. §. In vectigalibus. 2. ff. de pub. in rem act. Hac tamen longi temporis prescriptione adquiruntur, l. si finita 15. §. Sed in vectigali 27. ff. de damno infect. Cuiac. ad d. l. 4. circas finem. ff. de usurpat. & usucap. & in Paratit. Cod. de longi tempor. prescript. & in lib. 19. Pauli ad edict. pag. 268. & Dominus Obrecht. in disputat. de prescript. thesi 67. & seq. Ex predictis sequitur, quod in his rebus, quæ neq; usucapi, neq; longi temporis prescriptione adquiri possunt, publiciana locum non habeat. l. Siue autem 9. §. Hæc actio 5. ff. de pub. in rem act. vbi quod de usucapione dicitur, exaudiendum quoq; est de longi temporis prescriptione, Cuiac. in dict. lib. 19. Pauli ad edictum. pag. 268. col. 2. & suadet text. in d. l. si ego. ii. §. 1. & d. l. cum sponsus. §. in vectigalibus, ff. d. t. (k) dict. §. Namq; cui, ibi possessionem casu amiserit, vbi Donel. num. 9. Instit. de actionib. (l) l. 2. l. vlt. ff. de pub. in rem act. l. Officium 9. ff. de rei vindicat. iunctal. Sed et si 7. §. In publiciana 8. ff. de public. in rem act. (m) l. Nec utilem 20. ff. Ex quibus causis maior. Cuiac. in lib. 13. question. Papin. pag. 338. col. 1. in fin. & col. 2. in pr. & in lib. 19. Pauli ad edictum pag. 263. col. 2. in prin. Donel. ad §. Namq; sicut, num. 11. Instit. de act. N. d. §. namq; in fin. Instit. d. t.

IV.

Ex predictis coniçere promptum est, quæ sint substantialia requisita huius actionis; item cui, & aduersus quem, & quæ de re competat ea. Est tamen & illud hic obseruandum, quod si duo separataim à

tim à non domino bona fide rem emerint, publiciana is possit uti, cui priori res tradita est. Quod si à diuersis non dominis, melior causa sit possidentis, quam petentis. (a)

a) l. Siue autem 9. §. si duobus 4. ff. de pub. in rem act. Sed quod ad posterius de possidente, obstat videtur textus in l. si eares 31. §. vlt. ff. de actionib. empt. vide Cuiac. lib. 18, obseruat. cap. 31.

V.

Est & illud hinc notandum, quod conceditur etiam haec actio ei, qui à furioso ignorans eum furere, vel à minore, ignorans eum minorem esse, emit.

l. Sed et si 7. §. Marcellus 2. & §. seq. ff. de public. in rem. act. Sed obstat videtur l. 2. §. si à pupillo 15. & §. seq. ff. pro empt. vide Donel. lib. 5. comment. cap. 15. pag. 373. & ad §. namq; si cui, num. 6. Instit. de act. Cuiac. lib. 16. obseruat. cap. 29. Anton. Fab. lib. 1. coniectur. cap. 18. Mercat. lib. 2. notat. cap. 27.

VI.

Similiter & illud monendum hoc loco, quod huic actioni exceptio iusti dominij obijci potest (a) Quibusdam tamen casibus etiam contra dominum recte mouetur. (b)

a) l. pen. & vlt. ff. de public. in rem act. (b) Quos indicat Cuiac. lib. 10. quæstion. Papin. pag. 263. col. 2. in prin. & in lib. 12. quæst. Papin. pag. 311. & lib. 10. obseruat. cap. 6. vide quoq; Petr. Costal. ad l. 1. ff. de pub. in rem act.

VII.

In publiciana in rem actione eadem omnia erunt, quæ & in rei vindicatione diximus, (a) Proindeq; & fructus rei continet. (b)

a) l. Sed et si 7. §. In publiciana 8. ff. b. t. (b) l. Quis cit 25. ff. de usur.

VIII.

Non est hoc loco ignorandum, quod cum rei vindicatione alternatiuè cumulari publiciana in rem actio potest cum protestatione, si quis probabiliter dubitet, dominus sit, nec ne.

Per l. 1. §. Quia autem, 4. ff. Quod legator, & est textus in c. 3. in prin. ibi, iure dominij, vel quasi, & §. Secus autem, ibi, vel ad se iure dominij, vel quasi rem aliquam pertinere. Tit. de sentent. & re iudic. in 6. And. Geil. lib. 1. practic. obser. obser. 62. num. 5. Modestinus Pistoris consil. 27. num. 18. & seqq. Mynsinger. cent. 4. obser. 11. Sed vide Bald. ad l. 1. num. 7. C. de seruis fugit.

IX.

Emphyteuticaria in rem actio est, qua emphyteuta rem emphyteicam

teuticam ab eius possessore etiam ipso domino petit. (a) Quæ & ipsa est utilis in rem actio (b) Quod si emphyteusis à ciuitate sit data, tunc actio vectigalis appellatur (c) item actio de fundo vectigali. (d)

a) l. i. in fin. ff. Si ager vectigal. (b) gl. ad dict. l. i. in fin. verb. In rem. ff. d. t. Cuiac. ad dict. Tit. 9. in prin. lib. 2. feud. (c) l. Si finita. 15. §. si de vectigalibus. ff. de damno. infect. (d) l. Si cum venditor 66. in prin. ff. de euict. Emphyteuticariam actionem appellat Donellus lib. 20. commentar. cap. 8. pag. 445. sub num. 30. Sed de emphyteusi prolixè egimus sub classe i. disputat. XV.

X.

Feudalis in rem utilis actio est vindicatio, quæ competit vasallo de re feudali aduersus quemlibet possessorem eius rei.

Text. est in tit. 8. §. Rei autem, vbi Cuiac. lib. 2. feud.

XI.

Superficiaria in rem actio, est vindicatio utilis, qua superficiarius superficiem suam, sibi in perpetuum, vel non modicum tempus constitutam, ab eius quoquis possessore, etiam domino petit.

l. i. §. 1. ibi, Et quasi in rem actionem, & §. Quia autem 6. ff. de superficie. l. Tutor. 16. in fin. ff. de pig. act. l. 3. §. pen. ff. de oper. uoui nunciat. l. in speciali 73. §. vlt. & duab. leg. seqq. ff. de rei vind. Cuiac. in lib. 21. Pauli ad edictum, pag. 332. & in lib. 2. feud. tit. 9. in prin. Donell. lib. 20. comment. cap. 8. pag. 445. sub num. 40. De superficie, & eius iure dictum est sub classe 3. disputat. 5. thesi 64. & seqq.

XII.

Actio in rem rescissoria est, quæ datur ad vindicandam rem, cuius adquisitio, quâ possessoream adeptus est, iure est rescissa. Estq; duplex; una competit nobis de re nostra quam possessor iure ciuili, puta usucapione, adquisiuit; altera datur de re nostra, quam possessor iure gentium, veluti traditione est adeptus.

XIII.

Prior illa rescissoria in rem actio, (a) est vindicatio eius rei quam aliena usucapione, (b) præscriptione (c) aut non utendo (d) damiseramus, per in integrum restitutionem nobis iusta ex causa red-

496

D I S P U T A T I O X X I I I .

sa reddita (e) competens nobis intra annum aduersus eius rei possessorum, ut eam, quasi suam non fecisset, nobis restituat. (f) Vnde Prætoria, (g) & vtilis (b) in rem actio, sive vtilis vindicatio est, (i) Perperam autem ab Interpp. publiciana vocatur. (k)

a) Dicitur rescissoria actio in l. Nec non 28. §. pen. & vlt. ff. Ex quibus causis maior. l. Nullo iusto, 24. C. de rei vindic. l. ab hostibus 18. C. de postlim. reuers. (b) §. Rursus, ibi vsucepterit, Instit. de actionib. l. 1. §. 1. ibi, quod vsu suum fecisset. l. Deniq; 19. & l. Item 21. in prin. l. Ait Prætor 23. in prin. & §§. seqq. l. Sed et si 26. §. Quotiens. l. cum miles 30. ff. Ex quibus causis maior. l. 3. C. de restitut. milit. (c) l. 2. l. 5. C. d. e. l. 1. l. 2. C. de vxor. milit. (d) d. l. 1. §. 1. ibi, aut quod non vtendo amittit. l. Item ait 6. ff. Ex quibus causis maior. Non vtendo autem amittimus seruitutem, non modò personalem §. Finitur. ibi, non vtendo per tempus, Vbi Cuiacius in notis Instit. de vsufruct. l. vsufructus 28. ff. Quibus modis vsufruct. amitt. l. corruptionem 16. & ibi gl. in verb. non vtendo cadere, C. de vsufruct. sed & realem sive prædialem, l. sicut 13. & l. seq. C. de seruitut. & aqua. l. Si communem 10. in prin. l. Nam satu 6. §. 1. vers. Sed si fundus, ibi, aut non vtendo deperire. l. Si stillicidij 8. in fine ff. Quemadmodum seruitut. amitt. (e) l. In honorarijs 35. §. Sed cum rescissa, ff. de obligat. & act. d. l. 1. §. 1. ibi, earum rerum actionem intra annum restituam, ff. Ex quibus causis maior. (f) dict. §. Rursus ex diuerso, Instit. de actionibus & d. l. In honorarijs 35. §. Sed cum rescissa, ff. de obligat. & actionib. (g) §. Sed ista, iunct. §. Rursus, Instit. de actionibus & d. l. In honorarijs 35. ff. de obligat. & actionib. (h) l. vlt. C. Quibus ex causis maior. d. §. Rursus, vers. Quod genus, ibi, accommodat Instit. de action. accommodari dicuntur vtiles actiones. l. Eleganter 24. in prin. ff. de pignor. act. l. Si vsufructus. 22. in fine principij. ff. de aqua & aqua pluu. arcend. l. Quia actionum. 11. ff. de prescript. verb. l. vxor 55. in fine. ff. de donat. inter vir. & vxor. (i) d. l. Nullo iusto 24. C. de rei vindicat. (k) Donell. ad dict. §. Rursus num. 14. Instit. de actio.

XIV.

Illa autem iusta causa, ob quam actio in rem amissa restituitur,
sive

siue redditur, posita est vel in persona actoris, vel in persona rei conuenti, vel in persona iudicis.

XV.

In actoris persona, si is cum rem suam aliena vsucapione, præscriptione, vel non vtendo amitteret, absens fuerit vel reipub. causa sine dolo malo, vel iusti metus causa, ut timoris, aut cruciatus deterritus, vel testimonij, cognitionis, appellationis, vel studiorum gratia, (a) vel dolo aduersarij. (b)

a) l. 1. §. 1. l. 2. §. 1. l. 3. l. 4. l. 5. l. Sed et si 21. §. vlt. l. Nec non 28. in prin. l. videlicet 29 ff. Ex quib. causis maior. (b) l. pen. §. 1. ff. d. t. facit l. cum proposnas 13. C. de nautic. fœnor. l. Qui officij 62. §. vlt. ff. de contrah. empt l. 1. §. si reus. & l. vlt. ff. de eo, per quem fact, erit, quo minus quis in iudic. sifat.

XVI.

Neq; refert, quod actor nec ipse, nec aliis, quem domi procuratorem habuit, vsucaptionem, vel præscriptionem impediuit. (a) Quippe cum ipse non potuerit agere cum possessore propter absentiam, & si procurator id non fecerit, nulla eius sit culpa, cum ipsum absens cogere non potuerit. (b)

a) d. l. Sed et si 26. §. fin. l. ab hostibus 15. ff. Ex quibus causis maior. l. Qui absente C. de procurat. Cuiac. lib. 7. obseruat. cap. 31. & Donell. ad dict. §. Rursus. num. 3. & 4. Inst. de act. (b) l. Nullum 19. ff. de reg. iur. l. cum quidam 17. §. si pupillo, ff. de usur. Quod si autem procurator absentem dominum defenderit, aduersus rem iudicat am dominus non restituitur, sed in hoc, ut & post tempora interponenda appellationis prouocare possit. Nec enim in ipsum dicta sententia sine appellatione rescindi potest. l. vlt. & ibi Cuiac. ff. de in integr. restitut.

XVII.

Adhæc à parte actoris iusta profici sci dicitur causa, si is in vinculis fuerit, dum rem suam aliena vsucapione, præscriptione, vel non vtendo amitteret.

l. 1. §. 1. & l. Succurritur 9. & l. seq. ff. Ex quib. causis maior.

XVIII.

A parte rei conuenti iusta restitutionis capitul caus, si is absens fuerit, dum vsucapione, vel præscriptione, aut non vtendo rem præsentis adquireret, siue eius absentia necessaria fuerit, siue probabilis, siue voluntaria (a) Neq; refert, per se vel per subiectas sibi personas ex re peculiari præsentis rem aut ius adquisierit. (b)

a) l. Item ait 21. §. 1. ff. Et quib. causis maior. Donell. ad dict. §. Rursus. num. 3.

num. 3. Instit. de act. & lib. 21. commentar. cap. 5. pag. 487. (b) d.l. i. & d.l.

Item ait. 21. §. Hæc autem restitutio, ff. Ex quib. causis maior.

XIX.

Captus tamen ab hostiis, non per se, sed per seruos suos, & quidem ex re tantum peculiari vñucapere potest.

d.l. Ait Prætor 23. §. Hi planè. ff. d.t. l. In bello 12. §. facti & l. pen. ff. de capt. & postlim. reuers. l. cùm heredes 23. §. i. ff. de adquir. vel amitt. poss. l. Si quis 16. l. Iusto 44. §. vlt. ff. de usurpat. & usurcap. VVesemb. Hotoman. & Donel. ad dict. §. Rursus, Instit. de act.

XX.

Proficiscitur item iusta restitutionis causa ex persona Rei, si dum adquireret rem actoris, inuitus in ius vocari non potuit, eò quod vel consul fuit, vel Prætor, vel alias aliquis, qui imperium potestatemue habuit.

l. Sed et si 26. §. 2. ff. Ex quib. causis maior.

XXI.

Sed hæc restitutio aduersus absentem non aliter locum habet, quam si eius defensor non extitit. vt si illius procuratores vel amici vñrō interrogati fuerint, an defendant absentem; nemo autem defensioni se obtulerit; aut si nemo fuerit, qui interrogari potuerit: quam rem actor testatione complecti debuit.

l. Item ait 21. §. pen. & vlt. l. Ergo sciendum 22. & l. Sed et si 26. §. Deinde adjicit. ff. Ex quib. causis maior. Hotoman. ad d. §. Rursus, in verb. Intra annum rescissa, in fin. Instit. de actionib.

XXII.

A Judice iusta restitutionis prouenit causa, si eius facto exempta sit actio, vt amplius vindicari res non possit: veluti si eius copia non fuit, aut per dilationes ab eo datas actionis dies exierit, aut per gratiam, vel sordes ius non dixerit, vel ius non dixerit propter repentinæ ferias.

l. i. l. Sed et si 26. §. ait Prætor. siue cui, & §§. seqq. ff. Ex quib. causis maior.

XXIII.

Si præter causas suprà scriptas, & alia iudici visa fuerit iusta, auxilium restitutionis impertiri iubetur, (a) vt si quis mercaturæ, vel alicuius artificij honesti discendi causa absfuerit. (b)

a) d.l. i. l. Sed et si 26. §. vlt. & l. Inter eos 33. in prin. ff. Ex quib. causis maior. & l. pen. §. i ff. de integr. restit. (b) Donel. lib. 21. cap. 5. pag. 486. sub num. 20.

ddd

Ex

CLASSIS QVARTÆ

XXIV.

Ex prædictis cognoscimus aliud esse in integrum restitutionem, aliud item hanc rescissoriam actionem, (a) Proindeq; Interpretes rectè distinguere inter rescindens iudicium, quo petitur, & fit restitutio in integrum, & hoc iudicium rescissorum, (b) licet Hotomannus (c) & quidam alij secus sentiant.

a) l. vn. §. 1. ibi, in veterem debitorem debet restitui actio. C. de reputat. quæ fiunt in iudic. in integr. restitut. l. vlt. ibi, que in integrum restitutis datur. C. Quib. ex causis maior. d. l. In honorarijs 35. §. Sed cùm, ibi, rescissa vsu capione redditur, ff. de oblig. & act. d. §. Rursus, ibi, rescissa vsu capione. Instit. de actionib. d. l. 1. §. 1. ibi, earum rerum actionem in integrum restituam, ff. Ex quib. causis maior. l. metum 9. §. Sed quòd Prætor. vers. Sed ex facto. ff. Quòd metus causa. Peragitur autem restitutio iudicis officio implorato; facta rescissione. & institutione actio hæc intentatur. (b) Post Iason. alios Dd. Thomas Linius, & Ioan. Schneid. ad dict. §. Rursus ex diuerso. Instit. de actionib. (c) in notis ad Iul. Paul. lib. 1. sentent. tit. 7. in prin. ad dict. §. Rursus, in verb. Intra annum, vers. Sed quod ait, Instit. de action.

XXV.

Restitutio autem illa olim impetranda erat intra annum utilem, hodie vero intra quadriennium continuum (a) Sed restituta & reddita hæc actio post factam restitutionem in integrum intra annum intentari debet, (b) Post litis contestationem vero perpetuantur, (c)

a) l. vlt. C. de temporib. in integr. restitut. (b) d. l. In honorarijs 35. §. Sed cùm rescissa, ff. de obligat. & act. & dict. §. Rursus, ibi, tunc intra annum rescissâ vsu capione eam petere, Instit. de actionib. At Donell. ad dict. §. Rursus, num. 8. scribit, quòd hæc actio, posteaquam restituta est, incipiat esse perpetua ei, cui restituta est. (c) l. 3. C. de prescript. 30. vel 40. annor. Cuiac. lib. 18. obser. cap. 26. & cap. 29. Zuf. ad dict. §. Rursus, pag. 52. & communiter Dd. ad d. l. fin. C. de tempor. in integr. restitut. Sed obstare videtur l. Properandum 13. C. de iudic. vide Hartman. Pistor. lib. 1. question. iur. quæst. 12. num. 12. Minsing. cent. 2. Obseruat. 48. & cent. 3. obser. 44. VVesembec. consil. 5. num. 42. Obstare item videtur dict. l. lt C. de tempor. in integr. restitut. Vnde quidam probant, lite contestata hanc rescissoriam actionem intra quadriennium continuum finiendam esse. At illi non aduertierunt, quod etiam in iudicio restitutionis in integrum lus est, & lus est contestandi, l. 6. C. de in integr. restitut. minor. & l. 5. C. de tempor. in integr. restitut. Cum & hic libilli offeruntur. & causa probatur, Minsing. cent. 1. obser. 49. VVesembec. in paratit. Cod. Quib. ex causis maior.

Potest

XXVI.

Potest tamen, ut remur, restitutio in integrum petitio, et hæc rescissoria actio eodem in libello cumulari. (a) quamvis Dd. hic diuersa & separata iudicia desiderent. (b)

(a) Duar. ad tit. ff. Ex quib. causis maior. pag. 240. Regner. Sixtinus in manuscriptis prælectionibus suis ad Inst. dict. §. Rursus, in fine. Arg. hæc ratio expeditiorem processum suppeditat, & efficit, vt quis vna quasi via consequatur, quod duobus iudicijs temporibus diuersis adipisceretur. (b) Ang. Zas. Mynsing. & Iohan. Schnid. ad dict. §. Rursus. Inst. de actionib.

XXVII.

Non est hoc loco omittendum, quod etiam personalis actio temporalis, si tempore extincta sit, ex prædicta aliqua iusta causa restitui, siue reddi, & denuò institui potest, quæ & ipsa rescissoria, & utilis est actio.

d.l. §. 1. ibi, siue cuius actionis eorum, cui dies exisse dicetur, ff. Ex quib. causis maior. l. metum q. §. volenti 4. vbi Cuiac. interpretum errorem arguit. ff. Quod metus causa.

XXVIII.

Altera rescissoria in rem actio est, qua creditores rem, quam debitor, posteaquam eius bona iussu magistratus ab ipsis creditoribus possessa sunt, in fraudem ipsorum alienauit, ab eo, cui tradita fuit, rescissa priùs eâ traditione, repetunt, ac si verè tradita non esset. (a) Hanc autem Paulianam esse actionem cum Donello contra Dd. negamus. (b)

(a) §. Item si quis, vbi Donel. num. 2. & 9. Inst. de actionib. (b) Donel. dict. loca, num. 11. 12. & 13. Idem Donel. lib. 20. commentar. cap. 8. in fin. pag. 446. sub num. 30. & seqq. Hæc rescissoria actio in rem est, dict. §. Item si quis, Inst. de action. Sed Pauliana est in personam. l. videamus 38. in prin. iunct. §. In Fauiana, ff. de usur. Vnde etiam in factum actio appellatur, vide sub classe 3. disputat. 7. thes. 24.

XXIX.

Sequuntur utiles in rem actiones, quæ ita simpliciter appellantur, nullo alio addito nomine. Eiusmodi est actio, quæ datur vxori dere, quam maritus comparauit pro pecunia ab uxore sibi donata, aduersus possessorem eius rei.

l. vxor marito ss. ff. de donat. inter vir. & vxor. l. vn. S. Taceat, ibi, vel per utilem, C. de rei vxor. act. Cuiac. lib. 5. obseruat. cap. 29. & in lib. 6. quæst. Papin. pag. 175. & seq.

ddd 2

Talis

XXX.

Talis quoque est actio, quæ competit militi ad vindicandam rem, quam ipsius militis pecunia quispiam suo nomine comparauit, aduersus possessorem eius rei.

l. Si ut proponis 8. C. de rei vindic.

XXXI.

Est quoq; huius classis actio in rem, competens pupillo, vel adolescenti pro vindicanda re, quam tutor vel curator ipsorum pecunia in proprium nomen emit, aduersus eius rei possessorem stringenda.

l. 2. ff. Quando ex facto tutor.

XXXII.

Huiusmodi etiam vtilis in rem actio est, quæ tribuitur domino tabulæ pictæ aduersus possessorem tabulæ etiam ipsum pictorem.

S. Si quis in aliena, vers. At si is, Inst. de rer. diuis. & l. Quaratione 9. S. Sed non, ff. de adquir. rer. dom.

XXXIII.

Huic quoq; generi subijcimus vtilem in rem actionem prætoriam, quæ competit ei, qui rei alienæ, quam sua culpa, non fraude possidere desit, estimationem domino vindicanti eam præsttit, aduersus quemlibet possessorem rei illius.

l. Si culpa 63. & ibi gl. in verb. adiuuari, vers. Respon. iunct. vers. vlt. & Petr. Costal. ff. de rei vindicat. Cuiac. in lib. XI f. questionem Papin. pag. 311. col. 1. Putat tamen Costal. hanc vtilem vindicationem contra solum dominum, non contra extraneum stringendam, sed male d. l. 63. ibi, quolibet alio possidente. Cuiac. dicto loco hanc publicanam in rem actionem esse autumat, sed errore ducitur: Publicana enim datur ei qui rem à non domino traditam accepit; Sed hoc ei competit, qui à verò domino rem nanciscitur, vti arguunt in d. l. 63. verba hac, vt aduersarius actiones suas cedat.

XXXIV.

Sed in questionem vocatur, an etiam vtilis in rem actio creditori hypothecario competit, aduersus rei pignoratæ possessorem? Hanc ei quoq;, si possessio tradita sit, & hypothecaria nondum moueri possit, competere putamus.

Per l. Ei qui 16. ibi, si uti ipsius fundi vtilem petitio dabitur, ff. de seruit. & docet Cuiac. lib. 1. obseruat. cap. 16. & ad tit. 9. in prin. lib. 2. feud.

XXXV.

Defructuario dubia quæstio est, an vtili in rem actione rem fructuariam

Quiam ab eius possessore petere queat? Cuiac. negat, (a) & quidem recte, (b) licet affirmatiæ sententiæ verisimiles non desint rationes. (c)

a) Lib. 1. obseruat. dict. cap. 16. & ad tit. 9. in prin. lib. 2. feud. Non enim opus habet hac actione, cum actione confessoria vsumfructum aduersus quemvis fructuarum prædij possessorem vindicare possit. l. 1. in prin. & l. 5. §. 1. ff. si vſusfruct. pet. iunct. l. 1. §. 1. ff. de superficie. (c) ut sunt quod vſufructuario competit quoq; vtilis vindicatio seruitutum prædio fructuario debitarum. l. vn. §. Item Iuliano 4. ff. de remissionibus. Petr. Costal. ad l. Ei qui 16. ff. de seruit. Proindeq; & vtilis in rem petitio, arg. d. l. Ei qui 16. ff. de seruit. Quodq; vſufructarius rem fructuarium naturaliter possidet, l. naturaliter 12. in prin. & l. possessio 49. in prin. ff. de adquir. vel amitt. poss. Quod item fructuario competit interdictum vti possidetur, l. vlt. ff. vti possidet. item interdictum vnde vlt. 3. §. in id 13. ff. de vi & vi armat. Quodq; superficiario quoq; vutilis in rem actio de superficie competit. l. In speciali 73. §. vlt. iunctal. Prætor. 75. ff. de rei vindicat. Quod deniq; vasallo, & emphyteuta vutilis in rem actio tribuitur, vt supradictum fuit, & feudo, ac emphyteusi vſusfructus similis est, tit. 23. in fin. lib. 2. feud.

XXXVI.

Atq; hactenus etiam de vtilibus in rem actionibus, in quibus ea omnia insunt, quæ & in rei vindicatione diximus.

Arg. l. Sed et si 7. §. In publicana 8. ff. de public. in rem act. l. 2. ff. de possessor. heredit. petit. & l. 2. ff. de fideicommiss heredit. petit.

XXXVII.

Reliquæ nunc sunt seruiana, & quasi seruiana, siue hypothecaria actiones; Item actio confessoria, & negatoria actio, tum etiam actio præjudicialis.

XXXVIII.

Seruiana actio, ab autore Seruio Prætore sic dicta, est vindicatio, quâ creditor res coloni in fundum conductum illatas, vel inuentas, & expressa conuentione pro mercede locationis, & deterio ratione fundi, pignori oppositas, ab earum quouis possessore, etiam debitore, petit.

Huius definitionis fundamenta adscripta sunt thesi 69. disput. 13. sub Claf. 1 vbi eadem definitio proponitur. Quod de expressa conuentione dicimus, plerisq; disfluat, inter quos etiam est Ioan. Schneid. ad §. Item seruiana, num. 54. 72. Institut. de actionib.

dddd 3

Quasi

XXXIX.

Quasi seruiana actio est vindicatio, qua creditor persequitur res pignori sibi expressè vel tacitè obligatas, & quidem omnes, præter eas res coloni, pro quibus vindicandis seruiana competit, aduersus eorum pignorum possessores data. Eadem quoq; hypothecaria vocatur, item utilis seruiana actio.

Fundamenta huius descriptionis vide sub classe i. dict. disputat. XIIII. th. 70.

XL.

Priusquam autem aduersus extraneum possessorem hæ moueantur actiones, reus principalis, eiusq; heredes, & fideiussores, item mandatores, & sponsores personali actione conueniendi sunt.

Nouel. 4. cap. 2. vbi Cuiac. Auth. Hoc si debitor. C. de pignor. & hypoth. & Auth. Sed hodie, C. de obligat. & act.

XLI.

Sin pignoris aut hypothecæ possessor sit unus de heredibus debitoris, vel fideiussoris, hac in rem actione conueniri potest omissa personali actione.

Gloss. & Bart. ad l. mulier 19 ff. Qui potior in pig. hab. Idem Bart. ad l. i. C. Si unus ex plurib. hered. Negusant. tract. de pig. & hypothec. part. 8. memb. i. num. 16. Atq; hanc confirmant sententiam textus in Nouel. 4. cap. 2. vers. Contra principales.

XLII.

At sèpè & illa in praxi occurrit questio, an etiam principalis debitor, qui notoriè solvendo non est, iudicialiter excuti debeat, vt & post eum fideiussor, mandator, sponsor, antequam pignoris vel hypothecæ possessor conueniatur? Iacob. autem Butrig. id affirmat: Sed Angel. & Salicet. & alij (a) negant, quos sequitur Sichardus (b) Nos veriorem affirmantem sententiam iudicamus. (c)

a) Quos citat Negusant. tractat. de pig. & hypoth. part. 8. membr. i. num. 14. (b) ad l. persecuzione 24. C. de pig. & hypothec. (c) Iura enim desiderant, vt personales debitores priùs iudicio personali actione executiantur, dict. Nouel. 4. cap. 2. d. Auth. Hoc si debitor. C. de pig. & hypoth. & d. Auth. Sed hodie. C. de oblig. & act. Accedit hoc, quod venditor fundi de euictione emptori non tenetur, si hic illi specialiter non denunciauerit, etiamsi ille aliunde scierit, rem euinci. l. Emptor 8. C. de euict. Probat insuper eandē sententiā, quod qui olim pauper fuit, non presumitur & hodie pauper, Alciat. de præsumpt. Regul. 2. præsumpt. 27. num. 3 pag. 302. & seq. Menoch. de præsumpt. part. 2. lib. 6 præsumpt. 25. num. 9. & seqq.

& seqq. Deniq^s, firmat idem pronniciatum, quod interest multum possessori, certò sibi constare, soluendo sit, nec ne, principalis debitor. itemq^s, eius fideiussor, aut horum heres; & quidem ex iudicio excusione, non ex iudicio in se suscepto, quippe cum hic probations impensa ei possint oneri esse.

XLIII.

Est & illud practicæ questionis cottidianæ, an excusione ad iudicium, contra principalem debitorem, aut eius heredem, vel fideiussorem à creditore institutum, etiam pignoris, vel hypothecæ possessor citari debeat, ut seruiana, vel quasi seruiana actio aduersus hunc postea locum habere possit? Aientium (a) sententiæ nostrum addere calculum nihil dubitamus. (b)

a) Quos refert & sequitur Negusant. dict. part. 8. memb. 1. num. 12. Melch. Kling. ad c. Susceptis, num. 15. & seqq. extra de causa possess. & propriet. Sichard. ad l. Persecutione 24. num. 19. C. depig. & hypoth. (b) per regul. in l. Nam ita diuinus 39. ff. de adopt. & in l. De vnoquoq; 47. ff. de re iudic.

XLIV.

Est & illud hīc monendum, quod si conuentione constitutum sit pignus, vel hypotheca, creditor in hoc iudicio probare debet, eam conuentionem, tūm quoq; rem illam tempore conuentione ad debitorem pertinuisse.

l. Ante omnia 23. ff. de probat. vide Ioseph. Mascard. de probat. vol. 1. conclus. 456. & vol. 2. conclus. 870. Andr. Geil. lib. 2, obser. pract. obseruat. 26.

XLV.

Et quia arbitraria est seruiana & quasi seruiana actio, (a) si res non præstetur, iusturandum in litem habere locum potest. (b)

a) S. Præterea quasdam vers. In rem, instit. de actionib. (b) l. 5. in prin. ff. de in litem iur. l. Si fundus. 16. §. In vindicatione. ff. de pig. & hypothec. l. Quirestituere 68. ff. de rei vindic.

XLVI.

Quod attinet formam libelli in his actionibus, eam ita concipiendam iura ostendunt, ut petat actor per Iudicem declarari, rem petitam iure pignoris, vel hypothecæ ad se pertinere, ac condemnari reum possessorem, ut vel debitum soluat, vel eo, quod detinet, cedat.

l. 2. C. Si unus ex pluribus heredib. & l. Paulus 12. §. 1. ff. Quib. modis pig. vel hypothec. soluatur. Sed vide usitatam libelli formam apud Ioan. Schneid. ad §. Item seruiana, num. 68. & 90. & Ferrar. in forma libelli in actione hypothecaria. Quæ præterea ad has actiones cognitum necessaria sunt, repeti possunt ex dict. disput. XIII. sub classe 1.

Con-

XLVII.

Confessoria & negatoria (quæ & negatiua dicitur) (a) actiones, de seruitutibus tūm personarum, tūm rerum competunt, (b) tūm etiam utiles de quois alio Iure simili. (c)

(a) l. 5. in prin. ff. si vsufr. petat. (b) d. l. 5. §. sicut 7. ff. d. t. & l. 2. ff. si seruit. vind. (c) Bart. ad l. si publicanus, §. in omnibus, num. 3. ff. de publican. & vectig. Emanuel Soarez in thesauro recept. sentent. num. 52. Petr. Iacob. Aurel. in pract. libel. Rubr. 12. num. 8. De redditibus, idem scribit Iacob Venentus in tract. de annua præstet. part. 2. quæst. 4.

XLVIII.

Est autem confessoria actio de seruitute personali (veluti vsufructu) actio in rem, siue vindicatio (a) quāis, ad quem pertinet, (b) talis seruitus experitur aduersus eum, à quo ut ea seruitute quoquo modo impeditur, siue seruitutis controvrsiam faciat, siue non faciat, (c) affirmando eam seruitutem suam esse, (d) petendoq; vt Iudicis sententia sua esse declaretur, & aduersarius ab eo impedimento abstinere, & hoc nomine de se & herede suo cautionem præstare codemnetur. (e)

(a) S. Æquè si agat, Instit. de action. l. 1. in pr. ibi. vsumfructum vindicatum, l. 5. §. 1. ibi, sed vsumfructum vindicare debet, & §. seq. ibi, siue vindicet quis vsum. ff. Si vsufructus petatur. (b) Ut qui ante adquisiuit talem seruitutem, ita ut eam suam esse dicere possit. l. vtifrui §. in pr. ff. si vsufr. petatur. l. 2. in pr. ff. si seruit. vind. Qui enim hanc intentat actionem, vsumfructum petit, Rubr. ff. si vsufructus petetur, petimus autem id, quod nostrum est. l. actionum 25. in pr. vers. in rem, & l. actio 28. ff. de oblig. & act. vnde qui nondum realiter adquisiuit vsumfructum. Sed de eo præstanto aliquem saltem obligatum habet, hac actione experiri non potest, sed actione aliqua personali, ad acquirendum vsumfr. l. 3. in pr. & d. l. actionum 25. in pr. vers. in personam ff. de oblig. & act. (c) l. 1. in pr. & l. vtifrui §. in pr. & §. 1. ff. si vsufr. pet. l. loci 4. §. si quis mihi, & l. si quis diurno 10. §. 1. ff. si seruitus vind. (d) d. l. vtifrui. §. in pr. ff. si seruit. pet. & l. sicut 8. §. sed si queritur. ff. si seruit. vind. & d. §. Æquè si agat. Instit de act. (e) l. pen. §. vlt. ff. si vsufr. pet. l. cuiuscunq; 60. ff. de vsumfruct. l. pen. ff. de aqua cottid. ac astit. l. legi 12. ff. si seruit. vind. vide formulam libelli huius actionis apud Ioan. Schneid. ad §. Æquè, num. 28. Ferar. in forma libelli in actione confessoria, & Putr. Iacob. Aurel. in aurea practica libellorum Rubr. 11.

XLIX.

Atq; hæc actio fructuario competit, non solùm aduersus fundi fructua-

D I S P V T A T I O X X I V .

501

fructuarij Dominum , sed & contra quemuis possessorem : et si fructuario fundo seruitus debeatur à vicino prædio, licet fructuarius eam directò vindicare non possit, vsum fructum tamen aduersus prædij illius vicini dominum rectè vindicat hac confessoria actione.

l. i. in pr. l. vii frui s. §. Vtrum autem ff. si vsufr. pet.

L.

Confessoria actio de seruitute rerum est vindicatio, (a) qua agit is, qui talem seruitutem, in cuius vnu impeditur, suam esse, & suo prædio ab aduersarij prædio deberi intendit, (b) Proindeq; à iudice declarari, eam seruitutem suam esse, (c) & aduersarium ut ab eo impedimento abstineat, atq; hoc nomine cautionem de se & herede suo præstet condemnari petit. (d)

a) l. 2. in pr. ibi, in rem actiones, & Rubr. t. ff. si seruit. vind. & §. Aequè si quis agat, Instit. de act. (b) d. l. 2. in pr. et d. l. sicut 8. §. sed queritur 3. ff. si seruit. vind. & d. §. Aequè, iustit. de act. (c) d. l. sicut 8. §. Et si quidem ff. si seruit. vind. et l. ex diuerso 35. §. i. ibi, & iudex sententia declaravit meum esse ff. de rei vind. (d) d. l. Egi 12. ff. si seruit. vind. d. l. pen. ff. de aqua cottid. & ast. l. pen. & vlt. ff. si vsufruct. pet. l. Cuiuscung 60. ff. de vsufruct. Vide formulam libelli huius actionis apud Ioan. Schneid. ad d. §. Aequè n. 28. Instit. de act. Ferar. informa libelli in actione confessoria.

L I.

Sed acris est concertatio, detur ne hæc actio etiā vsufructuario? Ulpianus negat, (a) Julianus affirmit, (b) Nullam tamen inter eos veram esse pugnam remur. (c)

a) l. i. in pr. & l. 5. §. vtrum. vers. nam et si fundo ff. si vsufr. pet. & l. 2. §. i. ff. si seruit. vind. l. vn. §. Item Julianus ff. deremissionib. & l. 2. ff. de oper. noui nunciat. (c) Aliud sentit Cuiac. lib. i. obser. cap. 16.

L II.

Idem quoq; affirmamus de eo, quod scilicet vtilem seruitutis petitionem habeat, qui pignori fundum accepit, & ad quem fundus Emphyteuticus pertinet.

l. Et qui 16. ff. de seruitutib.

L III.

In confessoria actione, siue de personarum, siue de rerum seruitute agatur, etiam omnis causa & fructus veniunt, id est, commodum quod haberet actor, si prohibitus sua seruitute non fuisset.

eeee

l. vii

*l. ut ifrui s. §. In his autem, & §. fructuario s. & §. vlt. ff. si vsusfruct. pet.
& l. 4. §. In confessoria z. & l. Et si 6. §. pen. ff. si seruit. vind.*

LIV.

Cæterum ita demum præstandi sunt fructus agenti fructuario,
si non sit possessor: Quod si possideat, nihil fructuum nomine con-
sequetur, sed illud tantum, vt securus fruendi licentiam consequa-
tur.

l. ut ifrui s. §. vlt. ff. si vsusfruct. pet.

LV.

Si vsusfructus post litem de eo contestatam finitus fuerit, præ-
teriorum duntaxat fructuum ratio habetur. (a) Vnde si reus post
acceptum hoc iudicium sine dolo suo & culpa desierit prædium fru-
ctuarium possidere, vt si illud chasmate, aut terræ fragore perierit, ra-
tione ipsius prædij, & futurorum fructuum absolvi debet, (b) Qui
autem cum non possideret actore ignorantie, se liti obtulit, & quasi
possessor actionem de vsufructu accepit, damnabitur, ac si posside-
ret. (c)

a) d. l. ut ifrui s. §. si post litem 4. ff. si vsusfruct. pet. (b) l. vlt. ff. d. t.
*Quia nulla est in rem actio efficax, nisi aduersus eum, qua rem, de qua agitur, vel
de cuius iure agitur, rei vindicandæ tempore possidet l. sin autem 27. §. 1. ff. de rei
vind. & l. quæsum 30. in pr. ff. de pecul. Desinere possidere, est desinere habere fa-
cultatem restituendi l. 1. §. quod ait prator ff. quod legat nomine (c) d. l. vlt. vers.
quod si ff. si vsusfr. pet.*

LVI.

Deteriorationis quoq; ratio in hoc iudicio spectatur. Si enim ab
herede ex testamento fundi vsusfructus petitus sit, qui arbores deie-
cisset, aut ædificium demolitus esset, aut aliquo modo vsufructum
deteriorem fecisset, aut seruitutes imponendo, aut vicinorum præ-
dia liberando, ad Iudicis religionem pertinet, vt inspiciat, qualis ante
iudicium acceptum fundus fuerit, vt fructuario actori hoc, quod in-
tereget, ab eo seruetur.

l. 2. ff. si vsusfr. pet.

Est

LVII,

Est & illud hic notandum, quod si seruitus sit oneris ferendi, proindeq; is, qui earum debet reficere, parietem aut tigni vitiū emendare cogatur ad sustinenda vicini onera; Huius actionis confessoria euentus hic est, ut victori officio iudicis aut res præstetur aut cautio. Res ipsa hæc est, ut iubeat aduersarium Iudex emendare vitium parietis, & idoneum præstare. Cautio hæc est, ut eum iubeat de reficiendo pariete cauere, neq; se neq; successores suos prohibituros altius tollere sublatumq; habere. Et si cauerit, absoluetur. Si verò neq; rem præstat, neq; cautionem, tanti condemnet, quanti actor in litem iurauerit.

*l. Harum 7. ff. si seruit. vind. Cuiac. in lib. 21. Pauli ad edict. pag. 343. &
seq.*

LVIII.

Negatoria actio de seruitute personarum est vindicatio, (a) quâ Dominus rei, cuius vsum fructum aduersarius suum esse dicit, negat talis seruitutem à re sua ipso reo deberi, (b) proindeq; à Iudice petit, ut illud sua sententia declareret. (c) & aduersarium ne ab illo amplius inquietetur ab asserto illo iure abstinere, (d) atq; hoc nomine cautionem de se & herede præstare iubeat, condemnnet. (e)

a) *l. 2. in pr. ff. si seruit. vind. & § Aequè, Instit. de act. Petimus autem hac actione non seruitutem, sed rei nostræ libertatem, negamus enim alij, aduersario scilicet nostro ius esse vtendis fruendi: d. l. vti frui s. in pr. vers. magistri, & §. si partis 2. ff. si vsusfr. pet. id est, rei nostræ libertatem vindicamus l. 4. §. competit. ff. si seruitus vind. (b) per text. proximè alleg. (c) per d. l. sicut 8. §. Et siquidem 4. ff. si seruit. vind. & per d. l. & ex diuerso 35. §. 1. ff. de rei vind. (d) d. l. vti frui s. §. vlt. in fin. ff. si vsusfruct. pet. (e) l. Egi 12. ff. si seruit. vind. & l. pen. ff. de aqua cottid. & ast. d. l. vti frui s. §. vlt. in fin. ff. si vsusfr. pet. Donel. ad §. Aequè, num. 10. Instit. de act. Huius actionis formulam vide apud Ioan. Schneid. ad d. §. Aequè num. 45. Instit. de act. & Ferrar. informa libelli in actione negatoria.*

LIX.

Fructus quoque præstandi sunt agenti hac actione, si non ipse sed aduersarius prædium fructuarium possideat.

eeee 2

d.l.

CLASSIS QVARTÆ

d. l. Utifrui s. §. sicut 7. ff. si vſusfr. pet.

LX.

Negatoria actio de seruitute rerum est vindicatio, (a) quā Do-
minus prædij, à quo aduersarius suo prædio seruitutem deberi con-
tendit, negat ei assertam seruitutem competere, (b) proindeq; à Iu-
dice petit, vt suā sententiā id declareret, (c) & aduersarium, ne ab eo
amplius inquietetur, (d) atq; ille hoc nomine de se, suoq; herede
cautionem præstet, (e) condemnet.

(a) d. l. 2. in pr. & l. Etsi 6. §. hac autem actio 3. ff. si seruit. vind. & §.
Æquè, vers. contra, Instit. de act. (b) d. l. 2. in pr. ff. d. t. l. 6. in pr. ibi, negat
ius esse, & §. 2. ibi, siue alij neget, ff. si vſusfr. pet. d. §. Aequè vers. contra, Instit.
de act. (c) arg. l. sicut 8. §. Et siquidem. ff. si seruit. vind. & l. & ex diuerso 35.
§. 1. ff. de rei vind. (d) arg. d. l. Utifrui s. §. vlt. ff. Si seruit. pet. (e) l. legi 12. ff.
si seruit. vind. & l. pen. ff. de aqua cōtid. & ast. Formam libelli huius actionis vi-
de apud Ioan. Schneid. & Ferrar. locis ad thesin 58. citatis. Quæ autem huius
actionis requisita sint, & quid probata intentione actoris, probandum sit, & docen-
dum reo ad elidendam actoris intentionem, vide pulchrum responsum Mynsing. 11.
decad. 2. pertot. & eundem Mynsing. cent. 1. obs. 19. vbi etiam inter cætera scri-
bit, ab actore non esse probandum dominium prædij, si illud posideat: si non sit in
fundī possessione, dominū probationem necessariam esse

LXI.

In hac actione etiam fructus computantur, quanti interest pe-
titoris, non vti fundi sui itinere aduersarium.

l. 4. §. 2. vers. sed & in negatoria. ff. Si seruit. vind.

LXII.

Vt ad negandam alicui seruitutem, sic & pro negando alio lure,
quod quis sibi vindicat, vt sunt: Decimæ, tributa, reditus, Ius
prætorij, Iurisdictio &c. vtilem negotoriam actionem competere
Pragmatici docent.

Bart. ad l. si Publicanus §. in omnibus, num. 3. ff. de public. & vectig. Eman.
Soare in thesauro recept. sentent. num. 52. sub verbo: actio confessoria, Petr. Ia-
cob. Aurel. in Pract. aur. libel. Rubr. 12. num. 8. Iacob. Venentus, tract. de annua pœ-
nit. part. 2. quæst. 4.

Non

LXIII.

Non est hoc loco omissum, quod confessoria & negatoria actio estimanda sit, non ex affirmativa aut negativa orationis conceptione, sed ex re quae attenditur: quippe cum etiam negativa orationis conceptione uti possit, qui confessoriam intentat actionem: Atque ille, qui negatiuam mouet actionem, affirmativa uti forma queat.

l. 4. S. competit 7. vers. hoc igitur ff. si seruit. vind. & ibi Cuiac. in Paratit. Donel. ad §. Aequè num. 5. & 11. Instit. de act. & Oldendorp. classe 3. act. 5.

LXIV.

Denique variorum varium est Iudicium. (a) de s. Aequè, vers. Sanè uno casu, Instit. de act. Nos neque textus emendationem probamus. (b) neque vnum illum casum de seruitutibus (c) aut alterius alicuius materiae specialis certo & singulari casu, (d) intelligimus, (e) sed vocem uno pro voce solo positam affirmamus, cum alias etiam unus dicatur solus & unum pro solo, quasi ita dixisset Iustinianus, sanè solo casu &c. atque hæc eius sit sententia, quod quidem ei, qui possidet rem corporalem, actio in rem prodita non sit, per quam neget rem actoris esse, verum licet actionem eiusmodi non habeat, nihilominus eum actoris partes obtinere, cum reus in exceptione actoris partibus fungatur, & exceptionem suam ut actor probare teneatur. (f)

(a) Ut latè ostendit Donel. ad d. §. Aequè, num. 22. & seqq. Instit. de act. (b) Alij legunt, sanè illo casu, ut Hotoman. & VVesembec. alijs SANE ut hoc CASV, ut Equin, Baro, alijs SANE NON UNO CASV, ut Goueanus lib. 1. cap. 41. & AEmil. Ferretus, quem sequitur etiam Donel. dict. §. Aequè, num. 33. & seqq. Sed correctio vitiosa est. (c) post Equin, Barone, Cuiac in notis add. vers. sanè uno casu, & in 11. tract. ad African. pag. 599. VVesembec. & alijs ad eundem §. Aequè unum illum casum intelligunt de casu, quo quis negat alijs seruitutem, At versiculus ille, SANE, exaudiendus est de rebus corporalibus, uti præcedens enunciatio suadet. Quia etiam in seruitutib. negatiuis non tantum quis obtinet partes actoris, sed & reuera actor est, nec opus esset, ut ad latiores Digest. libros ob eum casum lectorem remisisset Iustinianus, siquidem in illo ipso §. Aequè, satis dilucidè id exposuerit & clare dixerit, (d) alijs alias fingunt materias, & in his certum & singularem casum, ut ostendit Donell. ad d. §. Aequè

eeee 3

num. 26.

num. 26. 27. 28. 29. 30. & 31. At hos omnes solidè refutat Donel. dictis locis (e) vt cūm Plautus dicit, VNV S T V M DOMI ERAM. Item Cicero: V N V M ILLVD DICO, si &c. & alibi, V N V M T A M E N COGITENT, se &c. (f) l. i. ff. de except. l. in exceptionib. 19. in pr. ff. de probat. l. i. C. eod. tit. Et quia omni casu qui possidet, si actione conuentus excipiat, actoris partes in ea exceptione sua obtineat, id est, probare eam cogatur, si elidere actionem, & vincere in iudicio velit, idcirco ait Iustin. ex latioribus Digest. libris id apparere. Atq; hanc eius loci sententiam post AEmil. Ferret. & Gouean. amplectitur quoq; Donel. quem vt expidant, locum, vt ostendi, corrigunt, cūm tam enematione illa opus non sit: Quia etiam correctio illa arguit, quibusdam tantum casibus, non semper omni casu actoris partes sustinere eum, qui possidet rem corporalem, & eius nomine ab alio conuenitur: cum tamen omnis, qui excipit, probare exceptionem suam cogatur, atq; ita actoris partibus fungatur.

LXV.

Restat præjudicialis actio, quæ etiam præjudicium appellatur.
 (a) Est autem præjudicialis actio, in rem actio, (b) qua quis vel se Dominum, & aduersarium seruum suum, vel se patronum, & aduersarium suum libertum, vel se patrem, & aduersarium filium suum, aut contrā, declarari petit: (c) Ita dicta, quod de ea remouetur, quæ ad aliam sequentem causam & item ita pertinet, ut de illa cognitione facta, hæc quoq; simul expedita videatur. (d)

a) l. i. §. per hanc ff. de rei vind. & l. actionis verbo 37. ff. de oblig. & act.
 (b) §. Præjudiciales, Instit. de act. vbi verbum videntur non est fictionis, sed veritatis, Mayn. ibid. num. 22. & 23. & post alios Thomas Linius, Sic alibi etiam veritatis verbum est, l. Titio 71. §. Titio generoff. de condit. & demonstrat. l. seruum 44. S. 1. vbi gl. & Dd. ff. de legat. l. l. 3. §. è contrario, & ibi Angel. ff. de adquir. vel amitt. poss. Ut & in eo Cicero ad Trebat. Hoc quemadmodum vos scribere soletis in vestris libris, Idem C. Cornelio videbatur: Sed vide Donel. ad d. §. Præjudiciales. num. 10. & lib. 20. comment. cap. 8. pag. 444 Obstat videtur, quod restitutio hac actione non petitur, quo argumento Donel. vitur. (c) d. §. Præjudiciales, Instit. de act. (d) vti arguit text. in d. §. Præjudiciales, & scribit ibid. Donel. num. 5, & lib. 20. comment. cap. 8. pag. 444. sub num. 30. & seq. Vide quoq; Ioan. Schneid. add. §. Præjudiciales.

LXVI.

Huius actionis igitur species tres sunt: Vna, qua queritur, an quis.

quis liber, aut seruus sit: Altera, qua quæritur, an quis ingenuus, vel libertus sit: Tertia est, de partu agnoscendo, & alimentis præstandis,

(a) Plures huius actionis species esse cum Cuiacio (b) negamus.

a) d. §. Praiudiciales, Instit. de act. (b) In notis add. §. Praiudiciales. Sed Hotoman. ibid. & Duaren. lib. 2. disputat. cap. 2. plures agnoscunt. Et Pragmatici non inutiliter alias fingunt species, De quibus vide Ioan. Schneid. ad dict. §. Praiudiciales Instit. de act. & Oldendorp. class. 3. act. 9. Arnold. ab Haerfolte, in aduersarijs de actionib. parte 4. act. 17. num. 6. & part. 6. act. 31. num. 8. & Althus. lib. 2. Iurisprud. Rom. cap. 5. Qui omnes dictis locis scribunt, esse etiam vtile actiones Praiudiciales, alijs contra alias personas competentes.

LXVII.

Prima præjudicialis actionis species est, qua quis se dominum dicit, & eum quo cùm agit, seruum suum esse intendit, idq; iudicis sententia declarari petit; is verò, qui seruus dicitur, sibi libertatem contrà vindicat. (a) Vnde hæc causa liberalis, & liberale iudicium vocatur. (b) Estq; ciuilis hæc actio. (c)

a) l. liberis 7. §. vlt. l. Quod autem 10. ff. de liberal. causa. (b) d. l. Quod autem, & l. ordinata 24. ff. d. t. (c) d. §. Praiudiciales, vers. Ex quibus, Instit. de act.

LXVIII.

Secunda species est, qua quis se patronum, & aduersarium suum libertum dicit; & hic è conuerso se libertum eius esse negat, seq; ingenuum dicit.

Tot. tit. ff. Si ingenuus esse dicetur. l. circa, 14. & l. Quotiens 18. ff. de probat.

LXIX.

Tertia species in duas alias discedit species; una est, qua quis se patrem aduersarij dicit, aduersarius verò id negat; aut quis se filium aduersarij dicit, aduersarius autem se patrem eius esse negat.

l. 1. §. pen. ff. de agnoscend. & alend. liber.

LXX.

Altera species est, qua mulier aliquem partus sui patrem legitimum

mum esse intendit, proindeq; eum iudicis sententia patrem declarari petit: atq; hac actione contra prætensum patrem & constante & solo matrimonio mulier experiri potest: Mortuo autem patre, aduersus auum.

l. i. §. pen. & vlt. & l. 3. §. 1. & §. 2. ff. de agnoscend. & alend. lib.

LXXI.

In præiudicijs autem is actoris partes sustinet, qui habet intentionem secundum id, quod intendit.

l. Generaliter 12. ff. de except. l. vlt. in fin. ff. Si ingenuus esse dicetur, Cuiac. lib. 5. obser. cap. 37.

LXXII.

Hinc qui in possessione seruitutis est, id est, vt seruus ab alio possidetur, si liberum & ingenuum sedicat, actoris partibus fungitur; Sin verò in possessione libertatis & ingenuitatis fit, tunc is, qui eum suum seruum dicit, aut libertum, actoris partes obtinet.

l. Circa eum 14. ff. de probat.

FINIS DISPV TATIONIS VIGE- SIMÆ QVARTÆ.

Sup-

S V P P L E M E N T U M
D I S P V T A T I O N I S XII. Q V AE
*non modò alicubi vitiosè, sed nec integrè ex Præ-
dis commentario feudali descri-
pta est-*

T H E S I S XXXIX.

NON modò ergò mares, sed & fœminæ feudum adquirere pos-
sunt. Vnde feudum aliud masculinum est, aliud fœmineum.

*tit. 30. ibi, quia fœmineum est feudum, & tit. 50. ibi, vel nisi sit fœmineum,
lib. 2. feudor.*

XL.

Masculinum feudum est, quod ab initio masculus adquisiuit (a)
nec quicquam refert, masculus ille, qui primò acquirit feudum, liber
sit, vel seruus, modò qui feudum concedit, non ignoret eius sta-
tum (b).

*a) dict. tit. 30. & dict. tit. 50. lib. 2. feud. Cuiac. ad tit. 15. lib. 1. feud.
VVesembec. in tractat. de feud. cap. 2. num. 5. (b) tit. 3. §. personam verò lib. 1.
feud.*

XLI.

Fœmineum feudum est, quod à principio fœmina adquisiuit.
Non etiam illud, quod per masculum adquisitum, ex parte etiam ad
fœminas transit.

*dict. tit. 30. & dict. tit. 50. lib. 2. feud. VVesembec. dict. cap. 2. num. 5. &
Hartman. Pistoris, lib. 2. question. iur. quest. 34. num. 13.*

XLII.

Est autem vtrumq; illud feudum, (masculinum & fœmineum)
vel nouum, vel vetus, siue antiquum.

*tit. 11. §. Hū verò, tit. 12. tit. 14. tit. 15. tit. 32. vers. de veteri. lib. 2. feud.
tit. 91. de inuestitura veteris & noui beneficij, in extraord. capit.*

XLIII.

Nouum feudum est, quod quis vel noua inuestitura, vel præ-
scriptione adquisiuit,

ffff

tit. 8.

tit. 8. §. filia verò, vers. Hæc de feudo paterno, iunct. vers. seq. lib. 1. feud.
tit. 32. §. nouam inuestituram, iunct. §. seq. tit. 26. §. si quis per triginta. lib. 2.
feud.

XLIV.

Adquirere autem illud potest non modò paterfam. sed & filius-
fam. (a) à quo adquisiti feudi vsusfructus, id est, facultas percipi-
dorum fructuum ex re feudalí, ad patrem pertinet. (b)

(a) Pertit. 3. §. Personam verò, lib. 2. feud. (b) Quia iure ciuili aduen-
tity peculij verus vsusfructus, qui seruitus est, ad patrem spectat, per iura vulgata,
Ergo multò magis facultas hac percipiendorum fructuum. Contrarium autem iu-
re feudalí dispositum cùm non sit, hac etiam in parte ius commune sequimur, per
text. in tit. 1. lib. 2. feud. Atq; hanc sententiam tenent Curt. de feud. part. 3.
num. 46. & seq. Roland. à Valle consil. 54. num. 28. vol. 3. & Sonsbek. de feud.
part. 3. num. 8. & seq. Sed multi dissentunt, inter quos etiam est Vesembec. de
feud. cap. 5. num. 4. & Ioan. Borcholt. de feud. cap. 5. num. 48.

XLV.

Potest item nouum adquirere feudum mutus, surdus, cœcus,
vel aliter imperfectus.

Per text. in tit. 3. §. Personam verò lib. 2. feudor. Feudista ad tit. 6. §. mu-
tus. lib. 1. feud. Hartman. Pistor. lib. 2. quest. iur. quest. 32. num. 7.

XLVI.

Tùm etiam per tutorem suum infans pupillus; (a) Vnde &
impubes maior infante, (b) etiam absq; tutoris autoritate. (c)

(a) Tit. 3. §. Sed utrum ipse. lib. 2. feud. l. 3. C. de adquir. vel retinend.
poss. l. Quamvis 32. §. infans. ff. d. t. l. Si procurator 13. §. 1. ff. de adquir. rer.
dom. l. 1. §. sufficit. ff. de administrat. tutor. post alios Schrader. de feud. part. 4.
cap. 3. num. 4. (b) Tit. 26. §. Si minori, & tit. 55. §. Præterea si quis, lib. 2.
feud. (c) Per §. 1. Instit. de autorit. tutor. Zaf. de feud. part. 5. cap. 2. Borcholt.
de feud. cap. 5. num. 46.

XLVII.

Ipse tamen impubes fidelitatis iusfirandum non præstat, (a) nisi
vltrò illud dare volet, (b) veleius nomine procurator, vel tutor. (c)

a) Tit.

a) Tit. 26. §. Si minor iunct. §. seq. lib. 2. feud. l. iusurandum 34. §. De pupillo, vbi gl. ff. de iniur. (b) dict. tit. 26. §. si minori. ibi non cogatur. lib. 2. feud. l. 26. in prin. l. 34. ff. de iureiur. C. Ex literis. extra de sponsal. (c) tit. 3. §. vtrum. lib. 2. feud.

XLVIII.

De pubere ergo quin & hic feudum adquirere possit etiam sine curatoris sui consensu, dubitandum non est.

Arg. tit. 26. §. si minori, iunct. dict. tit. 3. §. Personam verò, & §. seq. lib. 2. feud. confert l. 5. in prin. ff. de autor. tutor. l. 3. §. pupillus sanè. ff. negot. gest. l. 3. in prin. ff. commodati. Dissentit Sonsbek de feud. part. 7. num. 13.

XLIX.

De spurio eleganter quæritur, nouum feudum adquirere possit, nec ne? Definimus autem, quod ab extraneo utiliter, (a) à patre verò inutiliter (b) ei feudum detur.

a) Arg. l. 3. §. personam verò. lib. 2. feud. Syluan. de feudi cognit. quest. 103. Schrad. de feud. part. 4. cap. 3. num. 7. Neg. hic distinguimus inter feudum dignitatis, & illud quod dignitate vacat. per l. 2. §. nullum 7. & l. Spuri 6. in prin. ff. de decurionib. maximè si Princeps spurio, non ignorans conditionem eius, feudum dederit, per l. Imperialis 23. §. Similes. 4. vbi Bald. C. de nupt. & l. Quidam 57. in fine. ff. de re iudic. (b) Per text. in l. si quis incesti 6. vers. Nihil prorsus, C. de incest. & inutilib. nupt. l. 1. vers. sed et si vxori, & vers. siue itaq. C. de naturalib. lib.

L.

De Clerico dissentientes sunt Dd. opiniones. Nos & huic nouum feudum rectè dari arbitramur.

Per tit. 3. §. Personam verò, lib. 2. feud. tit. 40. §. vlt. lib. eod. c. Ex transmissa, extra de foro compet. Sonsbek. de feud. part. 7. num. 3. Borcholt de feud. cap. 5. num. 49. Dissentit Zaf. de feud. cap. 5. prope finem.

LI.

Derustico dubitandum non est, quin feudum rectè adquirere possit,
(a) maxime cum ad belli difficultates decoquendas aptissimus sit (b)
fffff 2 a) Per

4 CLASSIS QVARTÆ

a) Per text. in dict. tit. 3. §. Personam verò, lib. 2. feud. (b) Veget. lib. 1.
cap. 3.

LII.

Quin etiam collegitum aliquod, aliaq; vniuersitas, veluti ciuitas, vel aliud corpus, feudum vtiliter adquirit.

Per text. in tit. 40. §. vlt. lib. 2. feud. l. 2. ff. de adquir. vel amitt. poss. l. Tigni 7. §. Item municipes. ff. ad exhib. l. An vsusfructus 56. ff. de vsusfruct. iuncto tit. 23. in fin. ibi, Vsusfructus verò, lib. 2. feud. Hartman. Hartmanni ab Eppingen. lib. practic. obseruat. tit. 54. de feud. obser. 4.

LIII.

At hæreticus (a) deportatus, (b) in bannum Imperij declaratus, (c) & quilibet publico iudicio damnatus, (d) feudi incapax esse iudicatur.

a) Huic enim nihil ex moribus, nihil ex legibus commune est cum ceteris, l. Manichæos 4. C. de heret. atq; eius pœna est exilium sive bannum, & amissio omnium bonorum, l. Arriani 5. in prin. l. Quicung, 8. §. 2. in fin. & Auth. Gazaros, & Auth. Idem est, C. de heret, l. vlt. C. de apostat. Nouel. 115. cap. 3. §. si quis de prædictis, vers. Et hac quidem, Cuiac lib. 12. obser. cap. 30. (b) Hic enim eorum, quæ iuris ciuilis sunt, particeps non est, l. Sunt quidam 17. §. Item ff. de pœnis. Feudum autem iure ciuili adquiritur, præscriptione scilicet, tit. 26. §. si quis per triginta, lib. 2. feud. quæ iurus ciuilis est, & uestitura, tit. 1. in fin. lib. eod. feud. que & ipsa ob suas solennitates iuris est ciuilis. (c) Nam & hi quæ iuris sunt ciuilis perdunt. Andr. Geil. lib. 2. de pace pub. cap. 12. num. 5. & seq. & deteriore sunt loco, quam deportati, Andr. Geil. dict. lib. 2. de pace pub. cap. 1. num. 24. & seq. (d) Hic enim inter milites recipiendus non est, l. 4. §. adulterij, ff. de re milit.

LIV.

Cognito, quid nouum sit feudum, & qui adquirere illud possint, vel non, iuuat, & illud addere, quod nouum quoq; feudum est, si nobilis quispiam cuidam Principi bona sua propria in feudum obtulerit,

Zaf. de feud. part. 3. in fin. & Schrad. de feud. part. 2. cap. 3. num. 63.

Est

LV.

Est item nouum feudum, quod vasallus ex ^{pecunia seu pregio} primo feudi antiqui, domino & agnatis consentientibus venditi, sibi comparauit.

Arg. tit. 45. vers. Et licet alterum, lib. 2. feud. Nam premium illud non succedit loco rei, id est, feudi antiqui, l. Quamvis 3. C. In quib. causis pig. vel hypo. tac. contrah. l. Qui vas argenteum 48. §. vlt. ff. de furt. l. Fundum 28. ff. de nouat. l. Nemo rem 82. in prin. ff. de verb. oblig. Ut nec res loco precij, arg. l. Ex pecunia 6. C. de rei vind. l. 4. C. communia vtriusq; iudic. vide Schrad. de feud. part. 2. cap. 3. num. 57. & seq.

LVI.

Similiter nouum dicimus feudum, quod cum antiquum esset, vasallus feloniam suam amisiit, at remissam feloniam a domino simpliciter recipit.

Feloniā enim Vasalli omne eius ius resolutur, & feudum ipso iure ad dominum liberē reuertitur. tit. 55. §. Firmiter, lib. 2. feud. Reddītum ergo feudum meritō nouum censetur, per tit. 45. vers. licet alterum, & tit. 54. vers. Infeudatus lib. 2. feud. confert eodem textu in l. Sed si 5. ff. de precario, l. Inter 83. §. Sacram. in fine. vers. Sed et si ff. de verb. oblig. Arg. hanc probant Conclusionem Aluarot. & Præposit. ad tit. 14. lib. 2. feud. Bald. ad tit. 55. §. Insuper. lib. eod. Zaf. de feud. part. 3. num. 2. & Schrader. de feud. part. 2. cap. 3. num. 43. & seqq. ubi huius pronunciati quasdam limitationes adfert.

LVII.

Deniq; nouis adiicimus feudis & illud, quod tempore, vel generatione finitum, filijs vel agnatis vitimi vasalli dominus iterum concessit.

Per text. in l. Sed si 5. ff. de precario.

LVIII.

Succedit feudum vetus. Est autem vetus feudum, quod vel a præsentis domini prædecessore datum, vel a vasalli præsentis præcessore adquisitum est.

tit. 32. §. De veteri autem. & tit. 52. §. Satu benè, vers. Quidam miles, ibi, qui paterna beneficia lib. 2. feud. Ex quo loco discimus, paternum esse feudum & illud, in quod filii patri suo novo vasallo successerunt. Paterno autem fffff 3 feudo

feudo nouum feudum opponitur, tit. 11. §. His verò deficientibus, vers. Quòd ita intelligendum, & vers. si verò dominus. tit. 14. & tit. 15. vers. Nunc quidam, & vers. seq. lib. 2. feud. Vnde & paternum feudum est vetus feudum, quippe cum nouo feudo vetus feudum opponatur tit. 3. tit. 32. §. Nouam & §. seq. lib. eod. feud. & tit. 91. de inuestitura veteris & noui feudi, in extraord. capit. Est ergò vetus feudum, quod vasallus ex successione possidet, licet in defuncti persona feudum fuerit nouum.

LIX.

Feudum vetus ratione præsentis vasalli, qui successionis iure id obtinet, vel paternum, aut maternum est, (a) velestraneum, (b)

a) Tit. 15. lib. 1. feudor. (b) Quale est, in quod quis succedit ex parte inuestitura, non ut filius, aut agnatus.

LX.

Paternum feudum est, quod à primo acquirente masculo adquisitum, ad eius liberos masculos quocunq; etiam gradu fuerint, iure successionis peruenit.

Tit. n. §. His deficientibus, vers. Quod ita intelligendum, & tit. 50. §. Paternum autem voco, lib. 2. feud.

LXI.

A paterno feudo interpretes antiquum feudum specie distingunt, Paternum appellant, quod etiam ad primi acquirentis successores quarti gradus peruenit, (a) Antiquum vocant, quod etiam primi acquirentis successoribus, qui ultra quartum gradum sunt, obuenit: (b) Cùm tamen paternum feudum sit feudum antiquum, (c) vt proinde hoc ab illo specie distingui non posse. Quin etiam feudorum placita paternum feudum disertè appellant & illud, quod ad primi acquirentis liberos masculos etiam remotissimi gradus transit. (d)

a) Per text. in tit. 8. §. Hoc quoq; obseruatur, lib. 1. feud. (b) Aluarot. in proœmio in libros feud. sub sexta feudi diuis. Bald. ibidem, num. 42. Iason in prælud. feudor. num. 83. Zaf. in Epit. feud. part. 3. Cont. in methodo de feudis, cap. de diuisione feudor. pag. 19. Duar. de feud. cap. 4. num. 10. Vesenb. de feud. cap. 2. num. 6. Borcholt. de feud. cap. 4. num. 2. (c) Ut ad thesin 58. ostensum fuit,

fuit. (d) dict. tit. 50. in prin. ibi, ex latere omnes per masculos descendentes, vsq; in infinitum, si feudum sit paternum, lib. 2. feud. Non obstat textus in dict. tit. 8. §. Hoc quoq; lib. 1. feudor. Nam est de iure antiquo, quo in feudum successio erat vsq; ad quartum duntaxat gradum, quæ tamen postea extensa fuit vsq; ad gradum septimum, tit. 1. §. Hoc quoq; lib. 1. feud. t. 8. §. Hoc quoq; lib. 2. feud. Tandem etiā in infinitum t. 31. t. 50. t. 52. Satis bene, in fine, lib. 2. feud. Agnati omnes, ex primo acquirente descendentes, feudorū iure parentes appellatur, t. 24. lib. 1. feud. tit. 33. lib. 2. feud. Nec ergo obstat, quod ciuii iure ultra patrem solus aviis appellatione patris continentur. l. Iusta 201. ff. de verb. sig. Adhac paternum feudum à primo acquirente estimatur; quippe cum nemo agnatus in feudum, quod paternum dicimus, succedat, nisi unus fuerit ex liberis masculis primi illius acquirentis, quocunq; etiam gradu liberorum fuerit tit. 11. §. His verò, vers. Quòd ita, dict. tit. 31. ibi, remoti ab eo, qui id acquisiuit, tit. 50. §. Paternum autem, lib. 2. feud. Quid ergo impedit, quo minus paternum dicatur feudum, licet in quinto aut sexto gradu consistat. Deniq; nepos, prænepos ab nepos, &c. iure representationis in feudum succedit, quasi filius primi acquirentis, tit. 19. §. vlt. ibi, in beneficium avi in patris vicem succedit, lib. 1. feud. Et succedere in feudum dicitur ad nepos, qui gradu est quinto, succedere, inquam, dicitur, non in feudum sui patris, sed in feudum ad avi, primi acquirentis, tanquam eius filius, per text. in tit. 14. §. si capitanei. ibi, prædicti fratres, vel nepotes per inuestituram patris & avi in beneficium succedunt, lib. 1. feud. Cur ergo non diceretur paternum feudum, in quod primi acquirentis ad nepos, qui gradu est quinto, successit, siquidem ut eius filius successerit?

LXII.

Est & illud h̄c notandum, quòd feudum nouum, si iure paterni feudi concessum sit, vim & effectum paterni feudi habet.

Mynsing. cent. 4. obser. 84. And. Geil. lib. 2. obser. practic. obseruat. 50. Est enim standum tenori inuestiturae, etiamsi deroget natura feudi, tit. 12. ibi, nisi facta fuerit eo pacto inuestitura, tit. 18. in fin. tit. 48. lib. 2. feud. facit l. Intraditionibus 48. ff. de pact.

LXIII.

Maternum feudum est, quod per fœminam primò acquisitum ad eius liberos utriusq; sexus iure successionis peruenit. Fœmineum ergo feudum dicitur etiam maternum feudum, cùm ad matris prima acquirentis liberos peruenit.

Tit.

CLASSIS QVARTÆ

Tit. 15. lib. 1. feud. Zaf. de feud. part. 3. num. 2. vers. Est præterea feudum maternum, & vers. Et incipiet tale feudum.

LXIV.

In dubio autem (quod h̄ic monendum) feudum aliquod præsumitur paternum, vel maternum, non nouum. Proindeq; nouum qui feudum esse contendit, probare id necesse habet.

Tit. 11. §. Si verò dominus, tit. 15. §. Item placet, & tit. 26. in prin. lib. 2. feud.

LXV.

Extranum feudum dicimus, in quod quis ex speciali inuestitura pacto successit, sine quo pacto succedere defuncto vasallo non potuisset; ut in quod frater fratri primo adquirenti ex tenore inuestiturae successit. (a) Item in quod filia patri suo primo adquirenti ex inuestiturae speciali lege successit (b) Cùm enim huiusmodi feudum sit vetus feudum, non nouum, at neq; paternum, neq; maternum, haud ineptè extraneum appellatur feudum (c) 1.imo. Paternū. 1. F. & s. ult. 2. F. 17. Sed fons minimū.

a) De quo feudo in tit. 1. §. cùm verò, vers. Quod etsi. tit. 14. §. si duo, lib. 1. feud. tit. 18. lib. 2. feud. (b) De quo in tit. 8: §. vlt. lib. 1. feud. tit. 17. & tit. seq. lib. 2. feud. (c) arg. §. Sed hodie. Instit. de adopt.

F I N I S.

ENUNCIATA QUÆDAM

Enunciata quædam,

DE MODIS AMITTENDI DOMINIUM;
methodi absoluenda causa ad disputationem XIX. (qua
tamen in ordine debuit esse disputatione VII)
pertinentia.

Enunciatum I.

ADHUC de modis acquirendi dominium proprietatis; Restant modi amittendi hoc dominium. Qui non minùs, quàm illi vel iuris gentium sunt, vel iuris ciuilis; Siquidem hisdem modis res definiant esse nostræ, quibus adquiruntur. (a)

a) l. 1. ff. pro derelicto.

II.

Iure gentium amittimus proprietatis dominium tūm accessione rei nostræ facta rei alienæ, (a) tūm ex causa alienandi dominij trādendo alij rem nostram, (b) tūm habendo eam pro derelicto, (c) tūm etiam prædatione bellica. (d) tūm deniq; rei interitu. (e)

a) De hac egimus suprà disputat. IV. thesi 35. & seqq. & disputat. V. confert d. l. 1. ff. pro derelicto. (b) l. Quaratione 9. §. Haec quoq; 3. vers. Nihil enim ff. de adquir. rer. dom. & §. Per traditionem, vers. Nihil enim. Instit. de rer. diuis. (c) d. l. 1. & l. 2. ff. Pro derelicto, & §. Quaratione verius esse, Instit. de rer. diuis. (d) de hac differimus disputat. 3. thesi 49. & seqq. (e) Per l. si ex legati 23. ff. de verbis oblig. §. Eo amplius, Instit. de usufruct. l. Reperi 5. §. 2. ff. Quib. mod. usufruct. amitt.

III.

Modi, quibus iure ciuili rerum nostrarum amittimus dominium, pertinet vel communiter ad res, & mancipia nostra, vel tantum ad nostra mancipia, vel solùm ad liberos patriæ potestati nostræ subiectos.

IV.

Primi generis modi sunt aliena usucatio, & præscriptio (a) item bonorum publicatio. (b)

gggg

a) Ali-

a) l. Alienationis 28. in prin. ff. de verb. significat. (b) l. Eius 8. §. 1. & §. 2. & §. vlt. ff. Quicquid fac. poss. tot. tit. C. de bonis proscript. tot. ut. ff. de bonis damnator. & Nouel. 134. cap. vlt.

V.

Secundi generis modi sunt manumissio, (a) & adoptio serui, (b) tum etiam si dominus seruum suum actis interuenientibus filium suum nominet. (c)

a) Tit. Instit. de libertin. & tot. tit. ff. de manumissionib. & titt. seqq. (b) §. vlt. in prin. Instit. de adopt. (c) d. S. vlt. vers. vlt. Instit. d. t.

VI.

Tertij generis modi sunt emancipatio, in adoptionem datio, Nuptiæ liberorum, certa filij dignitas, & ciuitatis amissio.

Liberi, quos in potestate patria habemus, iure Romano ex lege Quiritium sunt in domino nostro l. 1. §. 2. ff. de rei vindicat.

VII.

Emancipatio est actus, quo parens prolem suam, quam potestati sua patriæ subiectam habet, solenni modo de eo suo iure dimittit, (a) Estq; Anastasiana, vel Iustinianea.

a) §. Præterea emancipatione. Instit. Quib. mod. ius patr. potest. solu. l. 3. l. pen. l. vlt. C. de emancipat.

VIII.

Anastasiana emancipatio est, cum parens impetrat rescriptum à Principe, ut sibi prolem suam absentem emancipare liceat, & impetratum illud rescriptum competenti iudici insinuat.

l. pen. C. de emancipat.

IX.

Iustinianea emancipatio est, cum parens & proles emancipanda se sistunt apud competentem magistratum, & ibi parens de sua voluntate testificatur, eam se prolem suam è potestate sua dimittere.

l. vlt. C. d. t.

Sed

E N V N C I A T A Q V Æ D A M

ii

X.

Sed queritur & hodie post Iustinianeam constitutionem, qua legitima emancipatio, quæ per imaginariam fiebat venditionem, & manumissionem, sublata est, capitum diminutio minima sit, nec ne? Cuiac. (a) quidem & Donellus (b) negant, contrarium autem sententiam veram esse planè remur (c)

(a) In notis ad Vlpian. tit. Instit. X. (b) lib. 6. comment. cap. 16. pag. 43.
 (c) Nam & post illam constitutionem suam Imp. Iustinianus emancipationem ordinaria sedē minimā capitulo deminutionem esse disertè scribit §. Minima, Instit. de capitulo deminut.

XI.

In adoptionem datione filij fam. amittit pater dominium illius, si eum consentientem actis interuenientibus auo vel proavo naturali in adoptionem dederit.

§. Sed et si pater. Instit. Quib. mod. ius patr. potest. solu. & l. pen. C. de adopt.

XII.

Nuptijs liberorum amittit pater dominium ipsorum ex moribus germaniae non iure scripto.

Zaf. ad l. vtrum num. 4. ff. de verb. oblig. Sichard. ad Rubr. Cod. Qui amitti ad bonor. poss. poss. & ad l. ubi adhuc 29. num. 15. & 16. C. de iure dot.

XIII.

Dignitas filij, per quam pater ipsius dominium amittit, est patriciatus dignitas, (a) omnisq; alia dignitas, de qua in l. vlt. C. de Decurionib. lib. 10. & Nouel. 38. in prin. §. 3. Et non vsq; agitur. (b) Item monachatus. (c)

(a) §. Filius fam. Instit. Quib. mod. ius patr. potest, soluitur.. (b) Nouel. 81.
 (c) Gloss. & Bart. ad l. si ex causa, §. Papinianus. ff. de minorib. Bald. ad l. 2. C. de lib. exhib. Costal.. ad l. 4. ff. de iudic. facit. c. 2. ubi Panormit. extra de regularib. Dissentit Speculator tit. de datiuo tute, num. 1.

XIV.

Ciuitatis amissione priuatur pater dominio suo in filium quod
 ggg 2 habet,

habet, si vel ipse, vel filius ob aliquod maleficium deportetur, (a)
vel in metallum damnetur, aut bestijs subiiciatur. (b)

a) §. Cùm autem, Instit. Quib. mod. ius patr. potest. sol. (b) §. Pœnae
seruus. Instit. d. t. Cuiac. ad Nouel. 22. cap. 8. & lib. 10. obseruat. cap. 10.

ERRATA IN SEQUENTEM COR-
riguntor modum.

*Disput. 1. thes. 26. ita concipi debet: Publicæ res sunt, quæ ad certum aliquem populum, veluti popu-
lum Romanum pertinent, earumq; usus vel iure gentium communis est omnium, vel ipsi tantum populo de-
stinatus. Thes. 35. infundam. lin. 2. lege quæst. 4. Disp. 3. th. 18. infund. lin. 10. leg. Balbus. thes. 23. infund.
pag. 8. lin. 2. leg. vlla distinctione. thes. 26. lin. 2. proseruitatem leg. ius. th. 46. infund. lin. 12. leg-narra-
tionem continere. th. 57. infund. lin. 2. sub lit. b. leg. ff. d. t. Th. 58. lin. 2. leg. venit. Disp. 6. th. 14. lin. 2.
leg. apta. Disp. 7. th. 2. infund. lin. 7. ante lit. e. insere hec verba: Sed obstante videtur l. ei fundo 19. ff. de-
seruit. quæ verba irrepserunt in fund. th. 3. Th. 7. lin. 1. leg. proprium. th. 8. lin. 1. leg. proprium. Thes. 18 in
fund. lin. 1. leg. Afric. 9. lin. 2. leg. except. rei jud. Th. 42. infund. lin. 2. leg. cap. 9. th. 49. lin. 2. leg. pa-
tentia. th. 71. lin. 3. leg. quid. Disp. 8. th. 32. lin. 2. pro quibusdam leg. pleriq;. Disp. 9. th. 6. lin. 1. pro ceter-
rum leg. cognito. th. 10. tolle hec verba: id quod magistratus vir bonus. th. 57. lin. 5. pro. &. lege. vt. tb. 58.
lin. 1. leg. probamus. lin. 2. pro huius leg. suas. th. 6. lin. 1. in fin. leg. quia id in lin. 2. leg. distinguant. th. 61.
in fund. lin. 6. pro. quandoq; leg. quando. Disp. 10. th. 3. in fund. lin. 7. in fine. pro verb. in fine. leg. in princ.
th. 13. pro verb. ultimis. post verb. tenentur. leg. Si eo nomine pedagia exigat, aut saluum conductum præ-
stare rogatus ab illufuerit b. infund. b. Reichs Abschied. de anno 1559. part. 2. pag. 219. th. 15. in fin. leg.
existimant. th. 17. tolle vocem noua. th. 39. lin. 2. leg. paraueredos. Disp. 11. th. 9. in fin. lin. 2. tolle In. lin. 13.
leg. ipsam. th. 16. in fund. lin. 2. leg. de mandat. cap. 42. uum. 3. Disp. 12. th. 7. lin. 2. leg. Imp. Rom. Im-
perium. th. 8. in fund. lin. 7. l. cùm multa. th. 16. lin. 2. ante lit. a. adde. vt nec si rebus alijs. & conditions
diuersa a prælato sit datum. Th. 17. lin. 4. leg. ipso iure vero ob solemnitatē omissionem infeudatio &c. Th. 29.
in fine adde: Atqui contrarium verius est. Disp. 15. th. 17. in fund. lin. 18. pro tamen leg. tantum. th. 22. in
fund. sub lit. e. leg. arg. tit. 1. in prin. lib. 2. feud. th. 35. in fund. lin. 14. lñg. heres patris. th. 38. in fund.
lin. 28. leg. In eum confert. l. cum Disp. 16. th. 67. lin. 2. leg. negata. Disp. 18. th. 16. in fund. lin. 3. leg. Illud
de amissa recuperanda, hoc de ea retinenda. th. 23. lin. 1. pro. dominileg. succedunt. lin. 3. leg. Pares. aliue
vasalli. th. 41. lin. 4. leg. procedendi. th. 50. in fund. lin. vlt. insere lit. C. ante tit. 33. In parerg. 1. fund. leg.
l. quod Principi 56. ff. de legat. 2. parerg. 3. in fund. lin. 1. leg. c. Constantinus 14. Disp. 20. th. 4. lin. 3. leg.
& post. th. 57. in fund. in fin. adde lib. 1. quæst. 33. Disp. 21. pag. 3. th. 10. lin. 2. leg. delatione. th. 35. in
fund. lin. 1. leg. vt &. lin. 2. leg. hereditatem adire. lin. 3. leg. petere debere. pag. 11. th. 42. lin. 2. leg. da-
tas. Disp. 22. pag. 1. th. 4. lin. 3. leg. possessoris. th. 27. lin. 2. leg. naturā. th. 35. lin. 5. leg. lupanario. th. 42.
lin. 3. leg. fuerint. Disp. 22. th. 2. lin. 2. leg. earum. lin. 3. pro vel leg. vt. th. 12. in fin. leg. respuuntur. th. 16.
lin. 2. tolle primum modō. th. 42. lin. 4. tolle hunc. th. 43. in fund. lin. 8. leg. fati. th. 60. lin. 3. iussui. lin. 4.
leg. Iudex eum absoluit. th. 65. in fund. lin. 4. pro 18. leg. 48. lin. 6. tolle vocem nuncupatione. th. 7. lin. 2.
leg. condemnatus. lin. vlt. leg. non traditum iri.*

F I N I S.

Ka 3071
(3/4)

ULB Halle
003 261 573

3

sb

Bürobind. 3/1.

